

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 17Csp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120448864
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bohuš Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6120448864.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudcom Mgr. Bohušom Hruškom, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému J. H., nar. 4. 5. XXXX, trvale bytom T., zast. advokátskou kanceláriou R.. Ondrej Barna, Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 52 824 837 o zaplatenie sumy 4 956,39 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti Uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania na účet právneho zástupcu žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou, doručenu na súd dňa 8. 12. 2020 domáhal zaplatenia sumy 4 956,39 Eur s prísl. na tom základe, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Amico Finance, a.s. poskytol žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod číslom zmluvy 1100702109 úver vo výške 5 000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných žalovaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy vyhlásil okamžitú splatnosť pohľadávky z úveru. Vyhlásenie okamžitej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 6. 2. 2019. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7 dňovej lehote od doručenia vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak 14. 2. 2019 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy s príslušenstvom. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej medzi spoločnosťou Amico Finance, a.s. ako postupcom a spoločnosťou žalobcu ako postupníkom dňa 28. 11. 2019 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávok. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 28. 11. 2019. žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému len časť postupného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 4 956,39 Eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

2. Upomínací súd Banská Bystrica svojím platobným rozkazom 38Up/387/2020 zo dňa 5. 1. 2021 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 4 956,39 eur s prísl. Voči tomuto platobnému rozkazu podal

žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor s odôvodnením, že sa jedná o spotrebiteľskú vec a preto je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva s poukazom, že nie je možné verifikovať, ktoré splátky boli zaplatené a ktoré nie. Z opatrnosti tiež vzniesli námietku premlčania celého uplatneného nároku.

3. Prvoinštančný súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Súd zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1100702109 zo dňa 18. 9. 2017 zistil, že veriteľ Amico Finance, a.s. poskytol žalovanému ako dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5 000,- Eur. Splátka bola dohodnutá vo výške 72,80 Eur mesačne, vždy k 15temu dňu v mesiaci. Mesačné poistné bolo dohodnuté vo výške 2,54 Eur a celková mesačná splátka s poistením vo výške 75,34 Eur. Bolo dohodnutých 84 splátok s tým, že prvá splátka bola splatná 15. 10. 2017 a konečná splatnosť úveru bola stanovená na 15. 9. 2024. Celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť bola uvedená 6 115,20 Eur. Úroková sadzba úveru bola dohodnutá fixná vo výške 5,90 %. Odplata bola stanovená na 6,51 %. Najvyššia prípustná výška odplaty 18,16 %. Ročná percentuálna miera nákladov 6,06 % a priemerná ročná percentuálna miera nákladov 12,57 %. V zmluve bolo tiež dohodnuté, že ak dlžník neuhradí ktorúkoľvek splátku úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a to aj napriek upozorneniu veriteľa na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, veriteľ je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a požadovať, aby dlžník vrátil celú dlžnú sumu s príslušenstvom, najneskôr do 7 dní od doručenia vyhlásenia veriteľa o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ak v tomto oznámení nie je uvedená iná lehota.

5. Súd z pripojeného splátkového kalendára zistil, že mali byť zaplatené splátky vždy k 15-temu dňu s prvou splátkou 15. 10. 2017 vo výške 75,34 Eur s tým, že posledná splátka bola dohodnutá na 15. 9. 2024 takisto vo výške 75,34 Eur. Súd zo splátkového kalendára zistil, že po zaplatení prvej splátky zostáva dlh na istine vo výške 4 951,70 Eur a po zaplatení druhej splátky zostáva dlh na istine 4 903,16 Eur.

6. Súd z výzvy na úhradu dlžnej čiastky úveru zo dňa 12. 4. 2018 zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky 376,69 Eur najneskôr do 5 dní od doručenia tohto listu s tým, že ak tak neurobí je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

7. Súd z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16. 1. 2019 zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že vzhľadom na to, že došlo k porušeniu zmluvných podmienok na strane žalovaného vyhlásil právny predchodca žalobca mimoriadnu splatnosť splátkového úveru. Ku dňu 16. 1. 2019 sa stala splatným v celom rozsahu. Dlžná čiastka je 5 254,18 Eur a tá pozostáva z úverovej istiny 4 956,39 Eur, dlžných úrokov vo výške 267,31 Eur a poistné vo výške 30,48 Eur.

8. Súd sa oboznámil s pripojenou doručenkou od právneho predchodcu žalobcu pre žalovaného, z ktorej vyplýva, že zásielka bola neprevzatá v odbernej lehote a dátum vrátenia zásielky je 6. 2. 2019.

9. Súd z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zistil, že bola postúpená aj pohľadávka voči žalovanému s tým, že dlh na istine je 4 956,39 Eur a rozhodujúci deň je 28. 11. 2019.

10. Súd z informácie o splácaní úveru zistil, že ku dňu 28. 11.2019 boli zaplatené dve splátky, spolu vo výške 150,68 Eur.

11. Súd z oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 5. 12. 2019 zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že jeho pohľadávka bola postúpená spoločnosti žalobcu.

12. Súd sa oboznámil s výzvou právneho zástupcu žalobcu pre žalovaného zo dňa 9. 9.2020 a z pripojeným podacím hárkom.

13. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 17Csp/24/2021-146 zo dňa 24.03.2022, ktorým žalobe vyhovel čo do sumy 4.903,16 € s prísl. (výrok I) a čo do zvyšku žalobu zamietol (výrok II). Tretím výrokom zaviazal žalovaného k náhrade 98 % trov konania žalobcovi. Rozhodnutie odôvodnil tak, že vzťah medzi stranami konania posúdil ako vzťah spotrebiteľský, vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nepochybné, že na jednej strane vystupoval veriteľ, spoločnosť Amico Finance, a.s., ktorý v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytoval úvery a na druhej strane vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ

fyzická osoba. Súd prihladol na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať ani ho platne zabezpečiť. Súd ďalej prihladol aj na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného. Žalobca svoj nárok odôvodňoval tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Amico Finance, a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 18. 9. 2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorého bol poskytnutý úver žalovanému vo výške 5 000,- Eur a túto mal zaplatiť v 84 mesačných splátkach po 75,34 Eur. Žalovaný však uhradil len dve splátky vo výške 150,68 Eur. Bola teda zaplatená splátka dňa 15. 10. 2017 a 15. 11. 2017. V konaní ďalej nebolo preukázané, že by boli zaplatené ďalšie splátky, teda splátky od 15. 12. 2017 a neskôr. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, predchodca žalobcu listom zo dňa 12. 4. 2018 upozornil žalovaného, že ak do 5 dní neuhradí dlžnú čiastku 376,69 Eur, môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd mal ďalej za preukázané, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 16. 1. 2019 oznámil žalovanému, že ku dňu 16. 1. 2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko žalovaný porušil zmluvné podmienky. Jednotlivé splátky boli splatné vždy k 15temu dňu v mesiaci. Boli zaplatené len 1 dve splátky, ktoré boli splatné 15. 10. 2017 a 15. 11. 2017. Táto skutočnosť vyplýva z informácie o splácaní úveru. Žalovaný ani netvrdil, ani nepreukázal, že by bol zaplatil aj ďalšie splátky. Keďže prvé dve splátky boli zaplatené môžu byť premlčané len splátky, ktoré boli splatné od 15. 12. 2017 neskôr. Žaloba na upomínacom súde však bola podaná 8. 12. 2020 a teda pred uplynutím 3 ročnej všeobecnej premlčacej lehoty, nakoľko pri tretej splátke, ktorá bola splatná 15. 12. 2017, začala plynúť 3 ročná všeobecná premlčacia lehota dňa 16. 12. 2017 a uplynula dňa 15. 12. 2020. Z uvedeného dôvodu teda žalovaná istina nemôže byť premlčaná. V tomto konaní si žalobca uplatnil len nesplatenú časť istiny, ktorú on vyčíslil na čiastku 4 956,39 Eur s tým, že takáto čiastka vyplýva aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky a aj z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16. 1. 2019. Súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu zaslal prehľad splátok a úhrad, z ktorých bolo možné zistiť, akým spôsobom bola zistená výška úverovej istiny vo výške 4 956,39 Eur, ako bola uplatnená. Tieto skutočnosti však právny zástupca žalobcu súdu nepreukázal. Súd potom vychádzal z toho, že bolo zaplatené 2 splátky celkovo vo výške 150,68 Eur tak, ako to vyplýva z informácie o splácaní úveru. Iné tvrdenie v spise nebolo uvedené. Zo splátkového kalendára však vyplýva, že po zaplatení dvoch splátok je výška istiny 4 903,16 Eur. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu 4 903,16 Eur, keďže v konaní bolo preukázané a tvrdené, že boli zaplatené len dve splátky a po zaplatení dvoch splátok zostala výška istiny podľa splátkového kalendára vo výške 4 903,16 Eur. Pokiaľ žalobca požadoval zaplatenie istiny 4 956,39 Eur, súd v prevyšujúcej časti nad priznanú istinu 4 903,16 Eur do požadovanej 4 956,39 Eur zamietol, nakoľko v tejto časti žalobca svoj žalobný nárok nepreukázal. Súčasne súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením priznanej istiny vo výške 4 903,16 Eur. Súd tu poukazuje na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 16. 1. 2019, z toho dôvodu, že žalovaný jednotlivé splátky nesplácal riadne a včas s tým, že predtým bol upozornený, že ak dlžnú čiastku neuhradí, môže veriteľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd zaviazal teda žalovaného zaplatiť z čiastky 4 903,16 Eur žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, nakoľko v rozhodnom čase bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,00 % a o 5 percentuálnych bodov viac predstavuje úrok z omeškania vo výške 5 % ročne. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania od 14. 2. 2019 do zaplatenia tak, ako to žalovaný požadoval s tým, že k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru došlo dňa 16. 1. 2019, toto oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 6. 2. 2019 a podľa bodu VII bod 3 Zmluvy mal dlžník vrátiť celú dlžnú sumu s príslušenstvom najneskôr do 7 dní. Nakoľko žalovaný tak neurobil, 7 dňová lehota mu uplynula 13. 2. 2019 a teda od 14. 2. 2019 je už žalovaný v omeškaní so zaplatením celej dlžnej istiny vo výške 4 903,16 Eur. Súd v tejto časti poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca mohol požadovať úroky z omeškania, ktoré neboli zaplatené riadne a včas až do vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru aj za skoršie obdobie, ale nakoľko žalobca tak neurobil, súd nemohol ísť nad rámec požadovaného úroku z omeškania.

14. Dňa 24.03.2022 žalovaný doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalobca nepreukázal, že by mu riadne doručil výzvu na zaplatenie dlžných splátok, ktorá má predchádzať vyhláseniu o predčasnej splatnosti celého úveru. Z uvedeného vyplýva nepravdivosť tvrdení žalobcu, na ktorých zakladá preukazovanie svojho nároku. Taktiež z uvedeného vyplýva, že žalobca nemôže požadovať splatenie celého dlhu jednorázovo, keďže preukázateľne nespĺnil predpoklad, ktorým je platné zosplatenie pohľadávky. Žaloba žalobcu je teda vnútorne rozporná a ako taká s poukazom na povinnú súladnosť tvrdení žalobcu s obsahom a (ne)úplnosťou navrhovaných dôkazov nemôže obstať a už z týchto dôvodov, je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie je daný nedoručením výzvy mne, ako spotrebiteľovi, ktorá má predchádzať oznámeniu o vyhlásení okamžitej

splatnosti úveru a má za následok nemožnosť domáhať sa žalovaného nároku. Na žalobcu totiž nebol postúpený úver tak, ako sa ho domáha žalobca v tomto konaní. Poukázal aj na aktuálne rozsudky, konkrétne na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 3Csp/156/2020 z 1.12.2021, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 11Csp/30/2020, z 14.12.2020, alebo rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 7Csp/218/2020, z 6.9.2021, rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2Csp/49/2020, z 19.1.2022. Osobitne poukázal na najaktuálnejší rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3CoCsp/45/2021, z 2.2.2022 podľa ktorého: „ 20. Z obsahu spisu nevyplýva, aby podmienka predchádzajúcej písomnej výzvy zo strany Všeobecnej úverovej banky, a. s. bola dodržaná. Dôkaz o tom, aby výzva bola žalovanej doručená, žalobca nepredložil, a preto v konaní túto skutočnosť žalobca nepreukázal. Žalobca nepredložil výzvu, ktorá by bola adresovaná žalovanej a za splnenie podmienky predchádzajúcej výzvy nemožno považovať ani „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 24.01.2018. V súvislosti s písomnou výzvou je potrebné uzavrieť, že vo vzťahu k tejto listine v konaní nebolo preukázané, aby táto bola žalovanej doručená. 21. Nepredložením dôkazu o doručení výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Základnou podmienkou konania je aktívna legitímácia žalobcu, a preto žalobca nemôže byť aktívne legitimovaný v tomto konaní, keďže nepreukázal platné postúpenie pohľadávky. Je potrebné poukázať na to, že žalobca musí preukázať, že túto výzvu aj skutočne banka žalovanej doručila.“ Osobitne poukázal na najaktuálnejší rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 10CoCsp/12/2022, z 28.2.2022 podľa ktorého: „V konkrétnostiach prejednávanej veci - odvíjajúcich sa od skutkových tvrdení obsiahnutých v žalobe, ktorými je konajúci súd viazaný - tak žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania, že došlo k platnému zosplatneniu „celého dluhu“. Okresný súd zdôraznil, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. (a ani oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti) žalovanej do vlastných rúk; teda nepreukázal, že došlo k účinnému zosplatneniu pohľadávky. Práve doručenie takejto výzvy je totiž podmienkou, aby bolo možné „zákonným spôsobom vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru vo všeobecnosti. Nadväzne okresný súd uzavrel, že žalobcovi právo na zaplatenie „celého dluhu“ nevzniklo. Vzhľadom na tieto skutočnosti „žalobu v celom rozsahu bez ďalšieho zamietol so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu“. O trovách konania rozhodol tak, že v spore plne úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100%. Nad bezprostredný rámec odvolania krajský súd dodáva, že doručenie, či už výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. alebo samotného zosplatnenia nie je prípustné preukazovať len predložením podacích hárkov, prípadne iných dokladov potvrdzujúcich iba odoslanie písomností. Relevantným je totiž (až) preukázanie, že dotknutá písomnosť sa dostala do dispozičnej sféry adresáta; bližšie napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 36/2020 z 15.12.2020.“ V prípade, že by vyššie uvedený zásadný nedostatok na strane žalobcu súd napriek uvedenému vyhodnotil v jeho prospech, navrhol skúmať, či v čase poskytnutia úveru právny predchodca žalobcu riadne skúmal príjmy a výdavky na jeho strane. Uvedený nedostatok skúmania bonity má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

15. Voči rozsudku čo do druhého výroku podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 41CoCsp/20/2022-223 zo dňa 19.10.2022 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom. Obsah nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu do majetku postupníka. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a uzavretím zmluvy o postúpení sa nemení ani postavenie dlžníka. Jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca alebo postupník (§ 526 Občianskeho zákonníka) oznámi. Nemení sa nič na jeho postavení dlžníka, teda na jeho povinnosti dlh splatiť. Postavenie dlžníka sa potom, ako mu niektorý s účastníkov zmluvy o postúpení postúpenie oznámi spôsobom predpokladaným v § 526 Občianskeho zákonníka, mení len v tom, že miesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi. Pokiaľ mu postúpenie neoznámia, musí plniť pôvodnému veriteľovi a takýmto plnením sa zbaví záväzku. (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Obdo V 82/2005 zo dňa 28.11.2007). Zároveň z citovaného ustanovenia § 17 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné postúpiť len v prípade, ak sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Odvolací súd v danom prípade zistil, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí sa nezaoberal, či boli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka t.j. či právnym predchodcom došlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom.

Keďže veriteľom žalovaného bola nebanková spoločnosť a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver, v súlade s § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch právny predchodca žalobcu (Amico Finance a.s.) mohol písomnou zmluvou postúpiť len pohľadávku proti žalovanému po konečnom termíne splatnosti úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neskúmal, či v danom prípade došlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom, či výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného a následne či bola splnená podmienka podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to že pohľadávka sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru, resp. po dohodnutom termíne konečnej splatnosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

16. Na pojednávaní dňa 03.01.2023 právny zástupca žalovaného uviedol, že mu nie je jasné, prečo na doklade o doručovaní výzvy jeho klientovi je uvedený adresát neznámy, keďže klient býva na adrese 17 rokov a doposiaľ tam býva, zároveň neskôr bolo zasielané vyhlásenie okamžitej splatnosti celého úveru, pri ktorom je vykázané, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote, čiže tam pošta už doručovala riadne, tento rozpor je veľmi zvláštny a navyše potom, čo on zadal do informačného systému Slovenskej pošty referenčné číslo zásielky RE514300278SK, tento systém vykazuje, že žiadna takáto zásielka nie je v takomto systéme evidovaná. Preto navrhol oboznámiť sa s originálom tohto listu a zároveň dožiadať Slovenskú poštu k tomu, aby sa vyjadrila, či takáto zásielka bola alebo nebola doručovaná, alebo vychádzať rovnom z informácie z tohto systému Slovenskej pošty a tým pádom a v kontexte aj s tým, čo bolo uvedené v odvolaní, že samotná zmluva o postúpení pohľadávok neobsahuje žiaden údaj o postúpení tejto konkrétnej pohľadávky, má za to, že nie sú splnené podmienky pre aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Na pojednávaní dňa 31.01.2023 sa vyjadril, že žalobca doložil originál iného obalu, resp. inej obálky, v ktorej sa nemohla nachádzať listina, ktorou preukazuje výzvu pred predčasným zosplatnením úveru. Poštový doručovateľ dopytovaný súdom na zaujatie stanoviska k uvedenej skutočnosti aj z tohto stanoviska nie je možné zistiť, resp. nevyplýva, že by práve prezentovaná obálka, kde je vyznačený adresát neznámy, bola takto aj doručovaná, resp. ak je adresát neznámy takáto výzva sa do jeho dispozície nemohla ani dostať a je bez právneho významu, že túto skutočnosť nejakým spôsobom chce teraz pošta zhojiť. Poukázal na jednak nález ÚS 2 ÚS 65/2010 z 27. 10. 2010, podľa ktorého poštový doručovateľ v podstate zodpovedá za to, aby preukázal, že doručil, alebo že vykonal určitý úkon tak, ako to prezentuje, avšak v danom kontexte poukazujem najmä na nález ÚS 2 ÚS 148/2018 zo dňa 14. 6. 2018, podľa ktorého ÚS uzavrel, že nesprávny postup poštového podniku pri realizácii doručenia zásielky do vlastných rúk nemôže ísť na ťarchu účastníka konania a nemôže zakladať zákonnú fikciu doručenia rozhodnutia vo veci samej do vlastných rúk. V kontexte s posudzovanou vecou teda, ak s najväčšou pravdepodobnosťou zlyhal poštový podnik, nemožno toto pričítať spotrebiteľovi na ťarchu. Zároveň v pochybnostiach je potrebné skutkové tvrdenia a dôkazy vykladať v prospech spotrebiteľa. Už len toto zakladá nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu a pokiaľ ide o ďalšie argumenty, ak by tieto súd neuznal z nejakého dôvodu, tak poukazujeme na skutočnosť, že samotná zmluva o postúpení pohľadávky neobsahuje tak, ako je v spise žiadne informácie k tomu, aby bolo jasné, že práve táto pohľadávka bola postupovaná a zároveň ak by ani takýto argument súd neuznal, poukazujeme na samotný obsah týchto listín, teda oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti a prípadnej výzvy, z ktorých nevyplýva jednoznačne jasne a dostatočne určito, pre akú splátku by mala byť vyhlásená predčasná splatnosť a z akých splátok je v omeškani spotrebiteľ, čo zakladá podľa rozhodovacej praxe taktiež neplatnosť takýchto jednostranných právnych úkonov, čo by osobitne samo o seba znamenalo nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie.

17. Prvoinštančný súd po vrátení veci vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

18. Na pojednávaní dňa 31.01.2023 žalovaný uviedol, že on žiadnu zásielku nedostal, nič nepodpisoval.

19. Slovenská pošta na dožiadanie súdu listom zo dňa 12.01.2023 súdu oznámila, že podľa súdom predloženej fotokópie, uvedená zásielka bola podaná dňa 12.04.2018 a podľa odtlačku dennej pečiatky je dátum vrátenia dňa 09.05.2015. Z uvedeného vyplýva, že pravdepodobne bola zásielka uložená počas odbernej lehoty a dôvod adresát neznámy bol nesprávne vyznačený. Zároveň preverili na dodávacej pošte odovzdávacie miesto adresáta, ktorý je aj v súčasnosti známy.

20. Súd sa oboznámil s originálom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.09.2017, splátkového kalendára, s kópiou výzvy na úhradu dlžnej čiastky úveru zo dňa 12.04.2018 a s originálom Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru č. 1100702109 zo dňa 16.01.2019, ako aj s originálom listovej zásielky odosielanej žalovanému dňa 16.01.2019, s vyznačením zásielka neprevzatá v odbernej lehote a dňom uloženia zásielky dňa 18.01.2019.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa odseku 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom a účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Podľa odseku 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Podľa odseku 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 9 cit. zákona, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 cit. zákona, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, (okrem iných) zmluvy o úvere (§ 497).

25. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške, ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, dlžník je povinný platiť obvyklé úroky, požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

27. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

28. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v rozhodnom čase, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, ustanovenie § 151 ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom, alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť je možné len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

30. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa odseku 2 tohto §, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa jeho zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

36. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať o dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 v znení účinnom v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Úroková sadzba ECB je od 16. 3. 2016 vo výške 0,00 %.

38. Súd po vrátení veci odvolacím súdom v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu skúmal, či sa výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Súd k fotokópie obálky zistil, že uvedená výzva bola žalovanému doručovaná dňa 12.04.2018, pričom na rubovej strane zásielky bola označená kolónka - Adresát: je neznámy. Z uvedeného vyplýva, podľa tohto označenia poštový doručovateľ nedal žalovanému do schránky upozornenie o opätovnom doručovaní zásielky, resp. o uložení zásielky na pošte, teda nebolo preukázané, že sa uvedená výzva dostala do sféry dispozície žalovaného. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, právo predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže dodávateľ len vtedy, keď upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Keďže v predmetnej veci nebolo preukázané, že by veriteľ z predloženej spotrebiteľskej zmluvy riadne upozornil žalovaného na možnosť predčasnej splatnosti úveru, nemohol tento ani účinne vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto dlh žalovaného z uvedenej zmluvy nebol predčasne zosplatnený. Keďže v čase postúpenia pohľadávky, dňa 16.01.2019, dlh žalovaného nebol splatný v celosti a ani nebol riadne predčasne zosplatnený, podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nebolo prípustné žalovanú pohľadávku postúpiť inému subjektu. Z uvedeného vyplýva, že veriteľom žalovanej pohľadávky je pôvodná spoločnosť (Amico Finance a.s.). Preto žalobca nie je vo veci aktívne hmotnoprávne

legitimovaný. Z uvedeného dôvodu súd žalobu žalobcu aj vo zvyšnej časti nároku, ktorý bol predmetom odvolacieho konania, zamietol ako nedôvodnú.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p., t.j. podľa pomeru úspechu. V rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 17Csp/24/2021-146 zo dňa 24.03.2022 sa stal právoplatným výrok II o zamietnutí časti žaloby, ktorý výrok nadobudol právoplatnosť dňa 03.05.2022. V predmetnom rozsudku zo dňa 31.01.2023 súd žalobu aj vo zvyšnej časti zamietol. Z uvedeného je zrejmé, že žaloba bol a zamietnutá v celom rozsahu. Preto podľa § 255 ods. 2 C.s.p. vznikol plný nárok na náhradu trov konania žalovanému. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalobcu uhradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

40. O výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku a to podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 CSP nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 CSP)

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP (§ 360 ods.2 CSP).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 CSP).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 CSP).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 CSP).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 CSP).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 CSP).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 CSP).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 CSP).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 CSP).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 CSP).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 CSP).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 CSP).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 CSP).